

РЕШЕНИЕ

№ 381

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2641** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във вр. със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по жалба на Р. С. М. от [населено място], обл. С. срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/2543 от 06.02.2023 г. издадено от Зам. изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСС 2014-2020 г., за кампания 2021 г.

Жалбоподателят счита оспорения акт на първо място за нищожен, постановен от орган без материална компетентност, на следващо място и за незаконосъобразен – постановен в противоречие с административно производствените правила. Излагат се съображения за допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че в УП не са изложени мотиви, поради което и уведомителното писмо страда от тежък непреодолим порок във формата. На следващо място се счита, че акта е издаден и в противоречие с материалноправните изисквания на закона. Моли жалбата да бъде уважена. Претендира направените по делото разноски.

В съд. заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. В подадена писмена молба от процесуалния представител на оспорващия се излагат съображения и по същество на спора.

Ответната страна – заместник изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, е депозирал молба, съдържащи становище по същество на спора от юрисконсулт Г. Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. ГРАД, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Р. С. М. е подал до ДФ „Земеделие“ заявление за подпомагане с УИН 22/210521/04833 за кампания 2021 г. Извършена е автоматична проверка на въведените от лицето данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2021, както и необходимите кръстосани проверки от И..

От 11.11.2021 до 26.11.2021 г. е извършена проверка на място от РТИ С., за резултатите от която е изготвен доклад за проверка на площи. Установени са недопустима за подпомагане площ за код на дейност АК 19 в размер на 0,38 ха.

С Уведомително писмо с изх. №02-220-6500/2543 от 06.02.2023 г. издадено от Зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСС 2014-2020 г., за кампания 2021 г. е оторизирана субсидия в размер на 0.00 лева. В писмото са посочени като неразделна негова част включените две таблици: Таблица № 1 – оторизирани суми, и Таблица № 2 - "Извършени плащания". В Таблица № 1 ответникът посочва, че заявената площ е в размер на 3,48 ха, установената площ е 3,1 ха, оторизирана сума 0 лева. Под таблицата допълнително е изложен кратък коментар относно посочената във всяка колона информация.

Към административната преписка и допълнително по указание на съда ответникът представя по делото доказателства за надлежното оправомощаване на издателя на оспорения акт да издаде процесното УП.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Процесното уведомително писмо е изтеглено от С. на 09.02.2023 г. видно от справката на стр.33 от делото, а жалбата срещу него е депозирана в АССГ на 23.02.2023 г. т.е. спазен е преклузивния срок по чл.149 от АПК .

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването – адресат на оспорения акт . Разгледана по същество е основателна.

В настоящото производство съгласно чл. 168 АПК, съдът следва да провери законосъобразността на издадения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като установи дали акта е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправни разпоредби по издаването му и съответен ли е същия с целта на закона.

Със своя Заповед № 03-РД/3088 от 22.08.2022 г. /л.96/, издадена на основание чл.20, т.2 и т.3 и чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ и Решение на УС на ДФЗ по т. 2. 2 и т.2.8 от Протокол № 197 от 19.08.2022 г., изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал правомощия на В. И. К. – зам.-изпълнителен директор ДФЗ, да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за финансово подпомагане от Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (т. 1 от Заповедта). С оглед на това съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

Настоящият съдебен състав счита, че са налице отменителните основания по чл.146

т.2 и 3 от АПК. Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма, но при липса на ясни мотиви, при допуснати съществени процесуални нарушения при неспазване на правилата на Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания

Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл.59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същия сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за задължителни реквизити, отсъствието на които възпрепятства адекватната защита на заявителя и съдебната преценка за материалноправна законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановения отказ за подпомагане и за налагане на санкции за бъдещ период, не се съдържат в акта.

Видно от съдържанието на акта е наличието на две таблици / Таблица 1 и Таблица 2 /, в които са отразени цифрови стойности и съответно пояснения на колоните, които формират таблицата. Така описаното съдържание на таблиците и на обясненията към тях, не позволява установяване на конкретното фактическо и правно основание за отказаната с оспореното уведомително писмо оторизация по заявлението на жалбоподателя. В случая не е посочено в оспорения адм.акт определените като недопустими площи към кой парцел от заявените от жалбоподателя площи се отнасят. Тези факти са съществени, с оглед осъществяване на контролната функция на съда. При липсата на тези фактически установявания, посочени в оспорения акт, няма как заявителя да разбере по отношение на кои парцели се отказва подпомагане и на какво основание.

Изводите са липса на мотиви на оспорения административен акт се извеждат и от анализа на данните в таблицата от УП и от разясненията към колоните в нея. Няма яснота коя от хипотезите, посочени като пояснения на колоните от таблиците са установени след проверка на място или при автоматизираните проверки. Липсва яснота и как са формирани оторизираните и неоторизираните суми, съобразявайки ставките по всяка схема, по която е кандидатствал жалбоподателя за кампания 2021 г. С нормата на чл. 10б, ал. 1 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания е въведено задължение ДФЗ - РА да уведомява кандидата чрез УП за извършените оторизации и плащания по схемите и мерките по чл. 1 по реда на АПК. Съдът съобрази, че ЗПЗП и посочената наредба не отменят изискването за мотивиране на акта, закрепено в чл. 59, ал. 1 и, ал. 2 АПК.

В разглеждания случай едва в депозираното с административната преписка Становище изх. № 02-220-6500/2543 от 08.03.2023 г. /л. 28 и 29/, т. е. след издаване на акта, от органа са дадени някакви насоки за основанията за издаване на оспореното УП. Едва от него и по точно от таблица 1 става ясно, за всеки един от парцелите, каква е декларираната площ и каква е отказана и поради каква причина.

Следователно в настоящия казус ответника е постановил решението си в противоречие с чл. 59 ал.2 т.4 от АПК, което е основание по чл. 146 т.2 от АПК за неговата отмяна. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ

по преписката. Този документ обаче, следва да е приобщен към акта, като бъде упоменат в него, каквото препращане в случая липсва. В този смисъл, настоящият състав намира, че не може и да се позове на мотивите на ТР №16/75г на ОСГК на ВС на РБ. Възможността за преценка на релевантността на доклада от извършената извършената проверка на място от РТИ С. е ограничена, доколкото и в този документ не се съдържат конкретни основания за недопустимост на площите. Единствено в този доклад са изброени заявените площи, конкретизирани по парцел с композитен №, но досежно установените недопустими площи не се сочи причината за да се определят същите като такива.

За изясняване на спора от фактическа и правна страна, съдът служебно е назначил СТЕ, която не е оспорена от страните. Констатациите на вещото лице, обаче не могат да допълват липсващите мотиви на оспорения адм.акт, поради което и съдът не съобразява същото, при формиране на правните си изводи за незаконосъобразност на оспореното уведомително писмо.

Съдебната практика е безпротиворечива в становището, че е недопустимо мотивите на административния акт да бъдат предполагами или допълвани от съда след приключила процедура по неговото издаване и неговото съобщаване въз основа на доказателствата, събрани в хода на съдебното оспорване.

Налице е съществено нарушение на правилата за мотивиране на оспорения административен акт, което е основание за отмяната му. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 4303 от 24.04.2023 г. по адм. д. № 4470/2022 г., Решение № 2023 от 23.02.2023 г. по адм. д. № 6646/2022 г., Решение № 10244 от 14.11.2022 г. по адм. д. № 2528/2022 г., Решение № 2064 от 24.02.2023 г. по адм. д. № 6292/2022 г., Решение № 7362 от 05.07.2023 г. по адм. д. № 6966/2022 г., Решение № 972 от 30.01.2023 г. по адм. д. № 5715/2022 г. и др.

Отделно, заради начина, по който са извършени, приключени, документирани и оповестени извършените проверки на място, не може да се приеме и че фактическите и правни основания за издаване на обжалваното УП, се съдържат, обосновават и извличат от приложените към административната преписка доказателства.

В хода на проверките на място са допуснати съществени процесуални нарушения, които са ограничили недопустимо правото на защита на търговеца и са опорочили производството по издаване на УП, до степен, обосноваваща неговата отмяна.

За проверка е съставен контролен лист, приложен на гърба на л. 77 от делото. Същият е подписан единствено от ст. експерт Д. К.. Липсва подпис на бенефициера. От страна на ответника не са представени доказателства както за уведомяване на бенефициера за предстоящата проверка, така и за запознаването му с констатациите от същата преди издаване на оспореното УП.

В Правилника на дейността на Дирекция "Технически инспекторат" Версия 08, подробно е разписана цялата процедура по извършване на проверките. Видно от съдържанието на Правилника, дори и по изключение, същият не допуска проверки на място да се извършват без предварително уведомяване на бенефициера, както е процедирано в разглеждания случай. Задължителността на условието за запознаване на бенефициера със съдържанието на изготвения доклад от проверката се потвърждава от чл. 26б, ал. 4 от ЗПЗП, съгласно който проверяващите изготвят доклад за извършената проверка на място, който се подписва от тях и от проверяваното лице или негов представител. Когато проверяваният откаже да подпише доклада, проверяващите отбелязват в него това обстоятелство. Задължение за уведомяване на

извършването на процесната проверка и за резултатът от проверката - докладът, е въведено и с чл. 41 от Регламент /ЕС/ 809/2014. Като не е спазено това изискване на приложимата правна регламентация земеделският производител е лишен от възможността да направи възражения пред органа срещу констатациите от проверката преди издаване на окончателния акт, което, според съществуващата правна теория и практика, винаги представлява съществено процесуално нарушение, достатъчно да обоснове извод за процесуална незаконосъобразност на акта - отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК.

При тези нарушения и при липсата на мотиви в обжалваното УП, оспорващият не е бил наясно с причините за отказа и извършените намаления от страна на ДФЗ, обоснован с констатациите от тези проверки, поради което правото му на защита е недопустимо и съществено ограничено - така и в Решение № 5298 от 18.05.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6287/2022 г. и Решение № 13272 от 08.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 15293/2018 г.

С оглед на изложеното, съдът счита, че оспореният акт - Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6500 от 06.02.2023 г. издадено от Зам. изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“ е постановено при липса на посочени фактическо и правно основание за издаването му, поради което са налице основанията за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и следва да се отмени, като при условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията в настоящото решение.

При този изход на делото основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в размер на 510 лв, съгласно представения списък по чл.80 от ГПК от адв. П., находящ се на стр.102 от делото. Воден от горното съдът ,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. С. М. от [населено място], обл. С., Уведомително писмо с изх. №02-220-6500/2543 от 06.02.2023 г. издадено от Зам. изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСС 2014-2020 г., за кампания 2021 г. като незаконосъобразно

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на Р. С. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], общ. Столична, област С., сумата от 510 /Петстотин и десет лева/ лв - разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

